

WO- 101/19

Teza: koszty postępowania dyscyplinarnego.

Nieudokumentowane oświadczenie jakie przedstawiła obwiniona radca prawny w treści wniesionego zażalenia, w którym wskazała na brak możliwości poniesienia kosztów postępowania dyscyplinarnego - a te nie są wygórowane - nie jest wystarczające i w konsekwencji nie może być podstawą faktyczną dla uwzględnienia zażalenia na postanowienie o kosztach.

POSTANOWIENIE

z dnia 03 sierpnia 2020 roku.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie :

Przewodniczący :S WSD Piotr Kubik

Sędziowie :S WSD Juliusz Cybulski

S WSD Stanisław Chmielewski - sprawozdawca

Protokolant : Anna Kuchniak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 03 sierpnia 2020 roku w Warszawie,

sprawy radcy prawnego J. P. , wpis nr WA- (...) - sygnatura akt: WO - 101/19,

w zakresie naruszenia zasad etyki zawodowej radcy prawnego z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 i art.28 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych - tekst jednolity : Dz.U. z 2020 r., poz. 75 z późn. zm. oraz w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

przeprowadzonym w celu rozpatrzenia zażalenia z dnia 07 października 2019 roku radcy prawnego J. P. na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w orzeczeniu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2019 roku - sygnatura akt: WO-101/19,

postanawia:

oddalić zażalenie.

W dniu 29 sierpnia 2019 roku Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP w Warszawie - dalej zwany Wyższy Sąd Dyscyplinarny, rozpoznał na rozprawie, w której obwiniona nie wzięła udziału, odwołanie radcy prawnej J. P. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) w W. z dnia 21 stycznia 2019 roku - sygn. akt: D 157/18, w którym została uznana winną popełnienia deliktu z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 3 ust. 1, art. 28 ust.2 i art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. WSD w swoim orzeczeniu utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie sądu I-jej instancji i zasądził od w/w radcy prawnej na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów postępowania odwoławczego. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania stwierdził, że orzekł na podstawie art. 70⁶ ust.1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust.1 pkt 2 i ust.2 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr (...) oraz, że co do wniosku obwinionej o nieobciążanie jej kosztami z uwagi na brak możliwości ich poniesienia bez uszczerbku dla obwinionej i rodziny nie został we wniesionym odwołaniu w żaden sposób uprawdopodobniony.

W dniu 07 listopada 2019 roku radca prawny J. P. wniosła zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu, o których po raz pierwszy orzekł sąd odwoławczy i wniosła o nieobciążanie kosztami, gdyż nie będzie w stanie ich

ponieść bez uszczerbku dla siebie i rodziny. W uzasadnieniu wskazała, że: „Stan moich finansów nie uległ zasadniczej zmianie od dnia złożenia przeze mnie Oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania które złożyłam w dniu 26.07.2017 r. z tym, że samochód osobowy marki F. zmuszona byłam sprzedać w 2018r. z uwagi na koszty utrzymania. Nadto zgromadzone oszczędności w wys. 20 tys. zł zmuszona byłam przeznaczyć na leczenie, szczególnie złośliwych guzów w tarczycy.” i do wniesionego zażalenia skarżąca załączyła kopię w/w oświadczenia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Wniesione zażalenie nie jest zasadne i nie może zostać uwzględnione.

Podstawową zasadę prawną rozstrzygnięcia o kosztach postępowania dyscyplinarnego określa norma art.70⁶ ustawy o radcach prawnych, która stanowi, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony i w tym względzie ustawodawca nie wprowadził wyjątków oraz nie warunkuje orzekania o kosztach poprzez tryb postępowania lub charakter wydanego orzeczenia. W niniejszej sprawie obwiniona została ukarana w związku z popełnieniem deliktu dyscyplinarnego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, a to orzeczenie zostało utrzymane w mocy przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny, który nie znalazł także przesłanek do odstąpienia od obciążenia obwinionej radcy prawnej kosztami postępowania przed tym sądem wobec nie wykazania - nieuprawdopodobnienia okoliczności istotnych dla tej kwestii. W następstwie w/w orzeczeń powstał obowiązek poniesienia przez radcę prawną kosztów postępowania za dwie instancje albowiem w każdym z wydanych orzeczeń została uznana za winną popełnienia deliktu dyscyplinarnego i ukarana. W tym miejscu konieczne jest wskazanie na fakt, że obwiniona - co do zasady - w toku postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym nie przedstawiła żadnych nowych okoliczności lub faktów na

poparcie wniosku dotyczącego nie obciążania kosztami tego postępowania, zaś z treści jej Oświadczenia z dnia 26.07.2017 r. - przedłożonego w toku postępowania przed Okręgowym Sądem Odwoławczym - nie można się dopatrzyć zaistnienia szczególnych okoliczności uzasadniających odstąpienie od obciążenia kosztami przeprowadzonych postępowań dyscyplinarnych, tym bardziej że obwiniona radca prawna posiada nieruchomości - mieszkanie własnościowe w W., w którym nie zamieszkuje oraz osiąga stały dochód z tytułu pobierania emerytury, która - fakt powszechnie znany - jest istotnie większa niż emerytura minimalna.

Koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany, co wynika wprost z treści art.70⁶ ust.1 ustawy o radcach prawnych, a wysokość ryczałtu określiła - w wykonaniu delegacji ustawowej zapisanej w ust.3 w/w przepisu - Krajowa Rada Radców Prawnych w Uchwale Nr 86/ (...) z dnia 20 marca 2015 roku w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, mając na względzie przeciętne koszty postępowania.

W treści § 1 ust.1 w/w Uchwały zostały określone zryczałtowane koszty w postępowaniu przed wyższym sądem dyscyplinarnym w wysokości 1000,00 - 3000,00 złotych. Ustalenie przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP w Warszawie zasądzonych od obwinionej kosztów postępowania w sprawie w kwocie 1200,00 złotych - co do zasady - nie narusza przepisów ustawy ani cytowanej uchwały i nie można tego rozstrzygnięcia ocenić - co jest także istotne i ważne dla rozpoznania wniesionego zażalenia, że przy ustaleniu wysokości w/w kosztów sąd odwoławczy działał dowolnie. Zgodnie z dyspozycją § 1 ust.2 w/w Uchwały - „Ustalając wysokość opłaty, sądy biorą pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawilosci sprawy.”, a mając na względzie jedynie nieudokumentowane oświadczenie jakie przedstawiła obwiniona radca prawna w treści wniesionego zażalenia, w którym wskazała na brak możliwości poniesienia w/w kwoty kosztów - a ta nie jest wygórowana - należy stwierdzić, że nie jest to działanie wiarygodne i w konsekwencji nie może ono być podstawą faktyczną dla uwzględnienia zażalenia. Reasumując, mając na względzie treść zażalenia na postanowienie o kosztach postępowania radcy prawnej J. P., przedstawione powyżej okoliczności i rozważania oraz treść art.70¹ w zw. z art.70⁴ ust.1 i art.74¹ pkt 1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych należało orzec jak w sentencji postanowienia.